

El piano | Els Pets | Actualitzat el 25/07/2018 a les 17:05

Una estona de cel

I com cada cop sent la tremolor,/ meitat por, meitat alegria

V?deo: <https://www.youtube.com/watch?v=JAOFullJSuY>

Ben de pressa ha dinat,
s'ha tornar a afaitar
i es posa la jaqueta.
Guaita mig d'amagat
com la dona al sofà
veu la telenovel·la.

I li diu adeu, però ella ja no el sent,
baixa l'ascensor, silenciosament.

I així cada dimarts
representa que va
aviat a la feina.
Però ha quedat a aquell bar
on no hi ha mai ni un gat,
a prop de Vila-seca.

I com cada cop sent la tremolor,
meitat por, meitat alegria.

De la barra estant
el cambrer dirà
si vol el de sempre.
Ella arribarà
amb els ulls brillants
i per un instant
tot s'haurà aturat.

I per uns breus moments,
una estona de cel,
ja no importa el demés,
una estona de cel.
El que dura un cafè
és una estona de cel.

Ben de pressa ha dinat
a la universitat,
s'ha pintat una mica.
Sent com el campanar
va tocant els tres quarts,
s'arregla la faldilla.

Agafa l'autobús i seu al davant,
només cinc minuts que no acaben.

Com sempre dirà
"sento haver fet tard"
ficant-se vermella.

Ell no dirà res,
només somriurà
i per un instant
tot s'haurà aturat.

I per uns breus moments,
una estona de cel,
ja no importa el demés,
una estona de cel.
El que dura un cafè
és una estona de cel.

Mil cops repetint
que no té sentit
seguir aquesta història.
Però aquest temps robat
fa tirar endavant
fins poder arribar
al proper dimarts.

I per uns breus moments,
una estona de cel,
ja no importa el demés,
una estona de cel.
El que dura un cafè
és una estona de cel.

V?deo: <https://www.youtube.com/watch?v=okGImN13cGI>